

Az ítélet jó híre

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltárok 51:3-6; Dániel 7:9, 14, 26;
Jelenések 4:2-4; 5:1-12; 14:7; 20:12

„Ezt mondván nagy szóval: Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait” (Jel 14:7).

A Biblia egyik legvilágosabb állítása, hogy Isten az ítélet Istene, és előbb-utóbb, ilyen vagy olyan módon a most olyannyira hiányzó ítélet be fog következni, méghozzá maga Isten, „*az egész föld bírója*” (1Móz 18:25; lásd még Zsolt 58:12; 94:2; 98:9) által. Vagy amint Pál írja: „*mindegyikünk maga fog számot adni magáról Istennek*” (Róm 14:12, ÚRK).

Ijesztő gondolat, nem igaz? Számot kell adni magunkról Isten előtt, aki ismeri a legbensőbb dolgainkat is, aki „*minden cselekedetet... ítéletre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az*” (Préd 12:16).

Ám végső soron az ítélet Isten jóságát és kegyelmét mutatja be, azt, hogy Ő egyszerre igazságos és kegyelmes a megváltottakkal, sőt még azokkal is, akik elvesznek.

Ezen a héten az ítélet mélyebb témáit boncolgatjuk majd, a világegyetemben zajló nagy küzdelem összefüggésében. Különösen meg fogjuk nézni, hogy mi történik, amikor Isten hűséges népe áll az elkerülhetetlen „*eljövendő ítélet*” (ApCsel 24:25) elé.

AZ ÍTÉLET ÓRÁJÁNAK JELENTŐSÉGE

A Biblia utolsó könyve, a Jelenések a jó és a rossz közötti ósrégi küzdelem tetőzésére összpontosít. A lázadó angyal, Lucifer megkérdőjelezte Isten igazságát, igazságos voltát és bölcsességét. Azt állította, hogy tisztességtelenül, igazságtalanul irányítja a világmindenséget. Az Isten jelleme körüli konfliktusban központi a szerepe *A jelenések könyve* végítéletének.

„Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait” (Jel 14:7). Mi a jelentősége annak, hogy az első angyal üzenete Isten ítéletét említi közvetlenül az „örökkévaló evangélium” után? Milyen kapcsolat van az „örökkévaló evangélium” és Isten ítélete között?

Az első angyal üzenetének egyaránt része az evangélium és az ítélet, és e kettő elválaszthatatlanul összefonódik egymással. Az „örökkévaló evangélium” nélkül semmi reményünk nem lenne az ítéletben, hiszen amint látni fogjuk, az „örökkévaló evangélium” az *egyetlen* reményünk. Nem kérdéses, hogy az evangéliumnak része az ítélet bejelentése.

Az ítélet során az el nem bukott világok látni fogják, hogy Isten mindent megtett az emberek megmentéséért, ami csak lehetséges volt. Az ítélet mutatja be Isten igazságát és kegyelmét, szeretetét és törvényét, üdvözítő kegyelméről és szabadító erejéről szól.

Az ítélet része annak, hogy Isten végleg megoldja a bűn okozta problémát. A jó és a gonoszság közötti egyetemes nagy küzdelemben Isten megcáfolta Sátán vádjait a kereszten, majd az ítélet során felfedi, hogy mindent megtett, amit csak tehetett a megmentésünkért és a kereszthez vezetésünkért.

Feltáruznak a menny végtelen, minden részletre kiterjedően pontos feljegyzései (lásd Dán 7:10). Olyan értékesek vagyunk Isten szemében, hogy az egész univerzum megállva figyel, milyen döntéseket hoztunk a Szentlélek készítésére, a Krisztus által ingyen, a Golgota keresztyén biztosított megváltás fényében.

Olvassuk el Zsolt 51:3-6 szakaszát! Milyen fényt vet ez a rész az ítélet céljára és jelentőségére?

ISTEN KEGYELME ÉS ÍTÉLETE

A keresztség és az ítélet egyaránt azt tárja elénk, hogy Isten igazságos és kegyelmes. A törvényszegés a bűnös halálát követeli: „*a bűn zsoldja halál*”. A kegyelem azonban így válaszol: „*az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban*” (Róm 6:23). Amennyiben Isten törvényét meg lehetne változtatni vagy el lehetne törölni, Jézusnak egyáltalán nem kellett volna meghalnia. A halála mutat rá a törvény örökérvényű voltára. Az ítélethozatal alapja a törvény.

Olvassuk el Jel 20:12 versét! Hogyan zajlik az ítélet felettünk? Mi köze van az üdvösségünkhöz a jó cselekedeteinknek?

A tetteinkben mutatkoznak meg a döntéseink, mint ahogyan az Isten iránti hűségünk is. Ef 2:8-9 verseiben ez áll: „*kegyelemből tartattatok meg, hit által... nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.*” Amikor azonban Krisztus megvált bennünket, meg is változtat. „*Mert az Ő alkotása vagyunk, teremtetvén általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre*” (Ef 2:10).

A Szentlélek ereje által véghezvitt jó cselekedeteink nem üdvözítenek, de tanúskodnak a hitünk őszinteségéről. Isten végítélete lerántja a leplet minden tettetésről, képmutatásról, hamisságról, lényünk legmélyére tekint. Ellen G. White az ítéletben az Isten előtti helyzetünket felvázolva enged bepillantást abba, hogy az evangélium kéz a kézben jár az ítélettel.

„Az Isten nevét vallókat alázatra és szívük mélységes vizsgálatára vezesse az, hogy Isten népe úgy jelenik meg, mint akik szennyes ruhában állnak az Úr előtt. Akik az igazságnak engedelmeskedve valóban megtisztítják a lelküket, a legalázatosabban vélekednek önmagukról. Minél alaposabban figyelik Krisztus makulátlan jellemét, annál erősebben vágnak arra, hogy az Ő képére formálódjanak át, annál kevésbé látják magukat tisztának, szentnek. Miközben tisztában kell lennünk bűnösségünkkel, Krisztusra kell hagyatkoznunk, aki az Igazságunk, Megszentelőnk és Megváltónk. Nem cáfolhatjuk Sátán ellenünk felhozott vádjait, egyedül Krisztus szólhat fel sikeresen az érdekünkben. Ő el tudja hallgattatni a vádolót olyan érvekkel, amelyek nem a mi érdemeinken, hanem az övéen alapulnak” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 5. köt. 471-472. o.).

Hogyan mutatkozik meg Ellen G. White szavaiban is, hogy az evangélium elválaszthatatlan az ítélettől? Milyen reményt táplálhat bennünk e kettő kapcsolata?

FENSÉGES JELENET

Dániel és Jelenések prófétai iratai párt alkotnak, a földi történelem végnapjaiban kibontakozó eseményeket vázolják fel. A *jelenések könyve* kijelenti, hogy eljött Isten ítéletének órája, *Dániel próféta könyve* pedig felfedi, mikor kezdődött az ítélet.

Dániel 7. fejezetében Isten kinyilatkoztatást adott a prófétának a világ történelméről. Nemzetek felemelkednek és elbuknak, üldöző hatalmak elnyomják Isten népét. Bemutatja a szöveg Babilont, Médó-Perzsiát, Görögországot, Rómát, majd a Római Birodalom felbomlása után az egyház ezerkétszázhatvan évig tartó üldöztetését (Dán 7:25; lásd még Jel 12:14). Ezt követően Isten egy dicsőséges mennyei jelenetre tereli Dániel gondolatait, arra, amikor mindent helyreállít. A próféta figyelmét a birodalmak emelkedéséről és bukásáról, valamint a földi elnyomó hatalmakról a világegyetem trónterme és Isten végítélete felé tereli, amikor majd helyreállít mindent, ami elromlott és megalapítja örökkévaló, igazságos országát.

Prófétai látomásban Isten a földi káosz és küzdelem színteréről elragadta Dánielt a mennyei szentély dicsőségébe, ahol összeült a világegyetem legfelsőbb bírósága, és Krisztus, a világ jogos Ura átveszi Atyjától az országot, ami Őt illeti.

Dán 7:9-10, 13 versei bemutatják azt, amit Dániel látott. Mi lesz a végeredménye az ítéletnek (lásd Dán 7:14, 26-27)?

Az egész emberiség sorsa eldől a mennyei törvényszéken, az igazság diadalmaskodik, győz, uralomra jut. Ez a legcsodálatosabb, leglátványosabb jelenet az egész Szentírásban, és nagyszerű hír, hogy az ítélet igen jól végződik Isten hűséges népe számára, akiket beborít Krisztus igazságának palástja.

Jézus az egész világmindenség szeme láttára az Atyjához lép. Mennyei lények sereglenek Isten trónja köré. Az univerzum el nem bukott teremtményei áhitattal, lenyűgözve figyelik az ítéletet. Az évezredek át dülő hosszú küzdelem hamarosan lezárul. Teljes egészében, maradéktalanul eldőlt a világegyetem trónjáért vívott harc.

Beigazolódott Dániel látomása a felemelkedő és alászálló birodalmakról. Ezek szerint tehát miért bízhatunk Isten Igéjében az utolsóval, „Isten soha el nem múló, örök országával” kapcsolatban is?

BEPILLANTHATUNK A MENNYBE

Jelenések 4. fejezetében János egy nyitott ajtót lát a mennyben, majd szólítja egy hang: „*Jöjj fel ide, és megmutatom neked, amiknek meg kell történniük*” (Jel 4:1, URK). Jézus hívta az apostolt, hogy a mennyei szentély nyitott ajtaján át bepillantva tekintse át a jó és a gonosz közötti nagy küzdelem örök jeleneteit. Jánossal együtt mi is benézhetünk a nyitott ajtón, hogy felvillanjon előttünk a megváltás örökkévaló terve. Mi vagyunk a tanúk azokban az ügyekben, amelyekről ítéletet hoznak a mennyei törvényszéken. A szemünk előtt bontakoznak ki a jó és a gonosz közötti nagy küzdelem alapvető kérdései.

Milyen hasonlóságokat látunk Jel 4:2-4 és Dániel 7. fejezetének ítéleti jelenetei között?

Itt a trónterem látszik. Az Atya Isten ül a trónuson, körülötte mennyei lények. Isten ítéletét mennydörgés és villámlás szimbolizálja. Jel 4:4 versében arról is értesülünk, hogy huszonnégyszáz helyezkedik el Isten trónja körül.

Ki ez a huszonnégyszáz? Az ókori Izraelben a lévita papságnak huszonnégyszáz rendje volt. A papok képviselték a népet Isten előtt. 1Pt 2:9 versében pedig az apostol úgy mutatja be az újszövetségi hívőket, hogy „*választott nemzetiség, királyi papság*”. Talán a huszonnégyszáz jelképez minden megváltottat, akik egy nap örömmel állják majd körül Isten trónusát, vagy esetleg azokat szimbolizálja, akik feltámadtak Krisztus halálakor és vele emelkedtek fel a mennybe (Mt 27:52; Ef 4:7-8).

Ez mindenképpen jó hír. Isten trónja körül ott vannak néhányan a földről megváltottak közül is. Hozzánk hasonlóan szembesültek kísértésekkel, de Krisztus kegyelme és a Szentlélek ereje által győztek. „Fehér ruhában” vannak - ez Krisztus megszentelő igazságát jelenti, ami befedezi bűneiket és megtisztítja őket. Fejükön arany korona, ez jelzi, hogy a gonosszal vívott küzdelemben győztek és ők is részei a mennyben a hívők királyi családjának.

Látjuk, amint felállítják a királyi széket, amelyen Isten foglal helyet. A trón körül mennyei lények vannak, és hamarosan az egész menny énekelni kezd, a dicséret crescendója egyre erősebb és erősebb: „*Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert te teremtettél mindent, és a te akaratodért vannak és teremttettek*” (Jel 4:11).

JÉZUS MÉLTÓ

Jel 5:1-3 szakaszában ismét egy trónt látunk. Bemutatnak egy tekercset, aminek mindkét oldalára írtak és amit isteni pecsét zár le, de azt mennyen és földön senki nem tudja kinyitni. A mennyei lények remegnek, igen komoly a helyzet. Egyetlen angyal sem méltó arra, hogy képviselje az emberiséget a föld feletti végső ítéletben. János sír, mert a tekercset senki nem nyithatja ki. Akkor az egyik vén, a földről megváltottak egyike bátorítóan szól az apostolhoz: Jézus, Isten Báránya méltó arra, hogy kinyissa a könyvet.

Jel 5:5 versében látja meg János a bűn problémájának végső megoldását. Az idős próféta szembesül vele, mi az egyetlen módja annak, hogy az ember felmentést kapjon Isten trónja előtt az utolsó ítéletben. *„De egy a vének közül azt mondta nekem: Ne sírj! Íme győzött a Júda törzséből való oroszlán, Dávid gyökere, hogy felnyissa a könyvet... És láttam... egy Bárányt állni, mint egy megölettetet”* (Jel 5:5-6, ÚRK).

Olvassuk el Jel 5:8-12 szakaszát! Hogyan reagál az egész menny a bejelentésre, hogy Jézus méltó az ítélet tekercsének kinyitására és a megváltásunkra?

Jézus, az Isten Báránya, aki az emberiség megváltásáért feláldozta az életét, átveszi és kinyitja az ítélet tekercsét. Az egész menny lelkes dicsőítésbe kezd. Jézus győzelme Sátán kísértései felett, golgotai kereszthalála, feltámadása, főpapi szolgálata biztosítja az üdvösséget mindenkinek, aki hit által elfogadja kegyelmét. Isten népe számára az ítélet nagyszerű hír. Arról szól, hogy véget ér a bűn uralma és Isten népe megszabadul.

Van ennél bátorítóbb üzenet? Jézus bennünket képvisel az ítéletben. Tökéletes, igaz élete befedez minket. Igazsága bennünk munkálkodik, megújít. Kegyelmével megbocsát, átformál és erőt ad az istenfélő élethez.

Nem kell félnünk! Jézus véd bennünket az ítéletben, a gonoszság erői vereséget szenvedtek. Az ítélet Isten népe „érdekében” születik meg (Dán 7:22). Nem az az ítélet célja, hogy kiderüljön, mennyire rosszak vagyunk, hanem Isten jóságát hivatott bemutatni.

Gondoljunk ismét az ítélet csodálatos reménységére! Jézus a Helyettesünk. Miért csak benne reménykedhetünk?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Figyeljük meg, mit ír Ellen G. White Isten népének állapotáról az utolsó napokban, az ítélet és a világ végének idejében:

„Egyedüli reménységük Isten kegyelmében van, egyedüli védelmük az ima. Amint Jósua könyörgött az Angyalnak, úgy fog a maradék egyház is töredelmes szívvel és buzgó hittel bűnbocsánatért, szabadulásért esedezni Szószólójuk, Jézus által. Teljes mértékben tisztában vannak életük bűnösségével, látják gyengeségeiket és méltatlanságukat, önmagukra nézve már-már kétségbe esnek. A kísértő ott áll, hogy vádolja őket, ahogy Jósua mellett is állt ellenségesen. Rámutat szennyes ruháikra, jellemhibáikra. Hangoztatja gyengeségeiket, ostobaságukat, hálátlanságuk bűneit, hogy mennyire mások, mint Krisztus, mindazt, amivel szégyent hoztak Megváltójukra... Isten népe sok tekintetben nagyon is hibás, Sátán pontosan ismeri bűneiket, amelyek elkövetésére éppen ő kísértette őket, majd pedig a legnagyobb túlzással jelenti ki: »Vajon Isten számúz a színe elől engem és angyalaimat, miközben megjutalmazza azokat, akik ugyanolyan bűnök elkövetésében vétkesek? Ezt igazságosan nem teheted meg, ó Uram! A trónod nem marad meg az igazságban és ítéletben. Az igazság megköveteli, hogy ítéletet mondjanak rájuk!« Krisztus követői ugyan követtek el bűnöket, de nem adták át magukat a gonosz uralmának. Félretették bűneiket, alázattal, töredelmesen keresték az Urat, az isteni Szószóló pedig könyörög értük. Akit a legjobban megbántottak hálátlanságukkal, aki ismeri bűneiket, de bűnbánatukat is, ekkor kijelenti: »Az Úr dorgáljon meg téged, Sátán! Az életemet adtam értük, a markaimba metszettem őket!« (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 5. köt. 473-474. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Hogyan hat a mindennapjainkra az, hogy tudjuk: „*eljött az ő ítéletének órája*”? A legtöbben őszintén megvallhatnánk, hogy nem igazán. Hogyan változhatunk meg?
- 2) Miért nem rossz hír az ítélet, hanem jó? A csoportban beszélgetünk arról, hogy milyen szerepet vállal Jézus az ítéletben értünk! Miként motiválhat ez bennünket arra, hogy hűségesek legyünk hozzá? Hiszen csakis amiatt lehet reményünk az üdvösségre, amit Krisztus értünk tett.
- 3) Gondolkozzunk még az ítéletről, ami bemutatja a világegyetem előtt Isten jellemét! Hogyan illik bele ez a gondolat a nagy küzdelem egészébe?

PÁTER ROZÁLIA: ELJUTNI

Útnak indultam egyszer.
Hová? Merre? - mindegy, csak mentem,
útelágazáshoz értem, s ott megálltam...
Sütött a nap ragyogón, én meg tétováztam:
- Erre letér egy kis ösvény, ott talán többet látok,
embereket, állatokat, fákat, virágot.
A kövezett út továbbhaladt,
én helyette az ösvényre tettem a lábamat.

Ez a keskeny utacska göröngyös,
sebes a lábam a kövek közt.
De a Fák, a Fák árnyat adtak,
virágok az útfélen nekem illatoztak,
napfény a lombon át rám ragyogott,
izzadt homlokomra küldött lágy fuvallatot.
Ennyi szépség! Látod? - Még
nem mondtam el mindent!
A szépség és illat és napfény, de kevés is akad!
Helyette a tövis tépi ruhám meg a lábamat.
Valaki mégis ott áll a szépség mögött,
talán nem is a napfény, csak belé öltözött
és azt súgja: „Ne add fel, megéri!
Tarts ki, járd csak a keskeny utat végig!”

Már régen tudom, bár a fülemmel is baj van,
ki súgta az irányt, mikor elindultam.
Ereje az erőm. Mindig ott a bajban,
bánatom éjén is Ő, aki vigasztal.
És bár öreg és tétova lábam meg-megáll,
az keskeny út végén kitért karjával vár.